PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. kovo 16 d. *

Byloje T-322/03

Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH, įsteigta Zalcburge (Austrija), atstovaujama advokatų H. Zeiner ir M. Baldares del Barco,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą G. Schneider,

atsakovę,

dalyvaujant kitai procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai, įstojusiai į bylą Pirmosios instancijos teisme,

* Proceso kalba: vokiečių.

Herold Business Data GmbH & Co. KG, įsteigtai Miodlinge (Austrija), atstovaujamai advokatų A. Lensing-Kramer, C. von Nussbaum ir U. Reese,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2003 m. birželio 19 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (sujungtos bylos R 580/2001-1 ir R 592/2001-1), susijusio su anuliavimo procedūra tarp *Herold Business Data AG* ir *Telefon & Buch Verlagsgesellschaft mbH*,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai V. Tiili ir O. Czúcz,
posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

susipažinęs su 2003 m. rugsėjo 19 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2004 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atsakymu į ieškinį,

susipažinęs su 2004 m. rugsėjo 15 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį,

įvykus 2005 m. rugsėjo 14 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 1996 m. spalio 2 d. ieškovė, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1), Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pateikė Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo WEISSE SEITEN. Prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 9, 16, 41 ir 42 klasėms ir atitinka tokį aprašymą:

— 9 klasė: „Moksliniai, jūriniai, geodeziniai, elektriniai, fotografijos, kinematografijos, optiniai, svėrimo, matavimo, signalizavimo, tikrinimo (priežiūros), gelbėjimo bei mokymo prietaisai ir aparatai; garso ar vaizdo įrašymo, perdavimo ar atkūrimo aparatūra; magnetinės duomenų laikmenos ir įrašyti kompiuterių atminties įrenginiai elektroninio duomenų dorojimo prietaisams ir aparatams, ypač magnetinės juostos, diskai ir pastoviosios atminties kompaktiniai diskai;

įrašų diskai; prekybos automatai ir monetinių aparatų mechanizmai; kasos aparatai, skaičiavimo mašinos, duomenų dorojimo įrenginiai ir kompiuteriai; gesintuvai“,

— 16 klasė: „Popierius, kartonas ir jų gaminiai, nepriskirti prie kitų klasių; spaudiniai, žinynai, informacinės knygos; įrišimo medžiagos; fotonuotraukos; raštinės reikmenys; raštinės ir buitinės lipniosios medžiagos; dailininkų reikmenys; teptukai; rašomosios mašinėlės ir biuro reikmenys (išskyrus baldus); mokomoji medžiaga ir vaizdinės priemonės (išskyrus aparatūrą); plastikinės pakavimo medžiagos (nepriskirtos prie kitų klasių); šriftai; klišės“,

— 41 klasė: „Leidyklos paslaugos, ypač tekstų, knygų, žurnalų ir laikraščių leidyba“,

— 42 klasė: „Redaktoriaus paslaugos“.

3 Prašomas įregistruoti prekių ženklas įregistruotas 1999 m. rugsėjo 28 dieną.

4 2000 m. vasario 14 d. *Herold Business Data GmbH & Co. KG*, buvusi *Herold Business Data AG*, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies a punktu, paprašė panaikinti šią registraciją dėl to, kad dėl minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalies b–d ir g punktuose nurodytų absoliučių atmetimo pagrindų šis prekių ženklas negalėjo būti įregistruotas. Įstojusi į bylą šalis rėmėsi 1998 m. lapkričio 6 d. *Patentamt* (Austrijos patentų tarnyba) anuliavimo skyriaus sprendimu, kuriuo Austrijoje įregistruotas prekių ženklas WEISSE SEITEN pripažįstamas negaliojančiu, ir 1999 m. rugsėjo 22 d. *Oberste Patent- und Markensenat* (Vyriausiasis

Austrijos prekių ženklų ir patentų senatas) sprendimu, patvirtinančiu *Patentamt* sprendimą dėl šių prekių: „popieriaus ir spaudinių". Be to, savo prašymui registraciją pripažinti negaliojančią pagrįsti Anuliavimo skyriui ji pateikė būtent šiuos dokumentus:

— 1995 m. rugsėjo 22 d. Komisijos pranešimą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl būsimo žinynų ir kitų informacinių paslaugų telekomunikacijų srityje rinkos vystymo konkurencinėje aplinkoje (toliau – Komisijos pranešimas),

— įvairią Austrijos pašto informaciją, susijusią su telefonų knygomis,

— 1993–1994 metų ir 1994–1995 metų Austrijos telefonų knygų užsakymo formų kopijas,

— oficialių žinynų išleidimo, dėl kurio įstojusi į bylą šalis ir Austrijos pašto ir telegrafo administracija 1992 m. pasirašė sutartį, gaires,

— įstojusios į bylą šalies ir įvairių Austrijos pašto ir telegrafo administracijos direktoratų susirašinėjimo laiškų, susijusių su „Weiße Seiten" (baltieji puslapiai) išleidimu, kopijas,

— paieškų internete rezultatus.

5 2001 m. balandžio 5 d. Anuliavimo skyrius, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies d punktu ir 7 straipsnio 2 dalimi, pripažino prekių ženklo WEISSE SEITEN negaliojimą iš dalies dėl to, kad jis susijęs su atspausdintomis arba elektroniniuose atminties įrenginiuose pateikiamomis (9 ir 16 klasės) telefonų knygomis, kuriose pateikiamos abonentų pavardės, bei su leidyklos išleistomis telefonų knygomis, kuriose pateikiamos abonentų pavardės (41 klasė). Jis apribojo prekių ir paslaugų sąrašą nurodydamas, kalbant apie 9 klasę, kad „prie šių prekių nepriskiriamosios tokios, kurios susijusios arba apima telefonų knygas, kuriose pateikiamos abonentų pavardės", kalbant apie 16 klasę, kad „prie šių prekių nepriskiriamos telefonų knygos, kuriose pateikiamos abonentų pavardės" ir, kalbant apie 41 klasę, kad „prie šių prekių nepriskiriama telefonų knygų, kuriose pateikiamos abonentų pavardės, leidyba". Likusi prašymo registraciją pripažinti negaliojančią dalis buvo atmesta.

6 Tiek įstojusi į bylą šalis dėl prašymo registraciją pripažinti negaliojančią atmetimo iš dalies, tiek ieškovė dėl jos prekių ženklo registracijos pripažinimo negaliojančios iš dalies, remdamosi Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsniais, pateikė VRDT apeliaciją dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.

7 Priimdama sprendimą dėl dviejų apeliacijų, sujungtų pagal 1996 m. vasario 5 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 216/96, nustatančio Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) Apeliacinių tarybų darbo tvarką (OL L 28, p. 11) 7 straipsnio 1 dalį, Pirmoji apeliacinė taryba 2003 m. birželio 19 d. sprendimu (sujungtos bylos R 580/2001-1 ir R 592/2001-1, toliau – ginčijamas sprendimas) iš dalies patenkino įstojusios į bylą šalies apeliaciją, o ieškovės apeliaciją atmetė. Ji panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimą ir pripažino prekių ženklo WEISSE SEITEN registraciją negaliojančią šioms prekėms ir paslaugoms:

— 9 klasė: „Magnetinės duomenų laikmenos ir įrašyti kompiuterių atminties įrenginiai elektroninio duomenų dorojimo prietaisams ir aparatams, ypač magnetinės juostos, diskai ir pastoviosios atminties kompaktiniai diskai",

— 16 klasė: „Popierius, kartonas ir jų gaminiai, nepriskirti prie kitų klasių; spaudiniai, žinynai, informacinės knygos; dailininkų reikmenys; teptukai; rašomosios mašinėlės ir biuro reikmenys (išskyrus baldai); mokomoji medžiaga ir vaizdinės priemonės (išskyrus aparatūrą),

— 41 klasė: „Leidyklos paslaugos, ypač tekstų, knygų, apžvalgų ir žurnalų leidyba“,

— 42 klasė: „Redaktoriaus paslaugos“.

8 Pirmiausia Apeliacinė taryba manė, jog, kalbant apie 9 klasei priskiriamas prekes, išvardytas ankstesniame punkte, ir spaudinius, žinynus ir informacines knygas, priklausančius 16 klasei, prekių ženklas WEISSE SEITEN įregistruotas pažeidžiant Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies d punktą. Be to, ji manė, kad, kalbant apie visas prekes ir paslaugas, išvardytas ankstesniame punkte (toliau – nagrinėjamos prekės ir paslaugos), turėjo būti taikomi taip pat ir to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai.

Šalių reikalavimai

9 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pakeisti ginčijamą sprendimą taip, kad prašymas registraciją pripažinti negaliojančią būtų visiškai atmestas,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti tą ginčijamo sprendimo dalį, kuria prašymas registraciją pripažinti negaliojančią buvo priimtas, ir nurodyti VRDT priimti naują sprendimą, prireikus, papildomoje procedūroje, bei visiškai atmesti prašymą registraciją pripažinti negaliojančią,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

10 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

11 Įstojusi į bylą šalis Pirmosios instancijos teismo prašo atmesti ieškinį.

Dėl ieškinio priimtinumo

12 Remiantis Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 5 dalimi, ieškinys dėl VRDT Apeliacinės tarybos priimto sprendimo Teisingumo Teisme gali būti paduotas per du mėnesius nuo pranešimo apie minėtą sprendimą dienos. Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 102 straipsnio 2 dalį nustatyti procesiniai terminai dėl nuotolių pratęsiami dešimčiai dienų, ir tas laikotarpis yra visiems vienodas.

13 Šiuo atveju apie ginčijamą sprendimą ieškovei buvo pranešta 2003 m. liepos 1 dieną. Taigi ieškinio pateikimo terminas, įskaitant terminą dėl nuotolių, baigėsi 2003 m. rugsėjo 11 dieną.

14 Ieškinys Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje faksimiliniu pranešimu gautas 2003 m. rugsėjo 8 d., t. y. prieš pasibaigiant ieškinio pateikimo terminui.

15 Tačiau pagal Procedūros reglamento 43 straipsnio 6 dalį, siekiant nepažeisti procedūros terminų, į dieną, kurią pasirašyto procesinio dokumento originalo kopija gaunama Teismo kanceliarijoje telefaksu, neatsižvelgiama, nebent jeigu ne vėliau kaip per dešimt dienų po pateikimo telefaksu kanceliarija gauna pasirašytą procesinio dokumento originalą.

16 Taigi šiuo atveju ieškinio originalą Pirmosios instancijos teismas gavo tik 2003 m. rugsėjo 19 d., pasibaigus nurodytam dešimties dienų terminui. Todėl, remiantis Procedūros reglamento 43 straipsnio 6 dalimi, siekiant nepažeisti ieškinio pateikimo terminų turi būti atsižvelgiama tik į pasirašyto originalo pateikimo dieną, t. y. 2003 m. rugsėjo 19 dieną. Todėl konstatuotina, kad ieškinys buvo pateiktas pasibaigus šiam terminui.

17 Tačiau ieškovė nurodo susidūrusi su *force majeure* arba bent jau su nenumatytomis aplinkybėmis.

18 Būtina nurodyti, kad *force majeure* ir nenumatytų aplinkybių sąvokos, be objektyvaus elemento, susijusio su neįprastomis aplinkybėmis, nepriklausančiomis nuo suinteresuoto asmens, apima subjektyvų elementą, susijusį su suinteresuotojo asmens pareiga apsisaugoti nuo neįprasto įvykio padarinių imantis tinkamų priemonių, nesukeliančių jam pernelyg didelių nuostolių. Visų pirma suinteresuo-

tasis asmuo turi rūpestingai stebėti proceso eigą, o ypač būti apdairus, kad būtų laikomasi nustatytų terminų (1994 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bayer prieš Komisiją*, C-195/91 P, Rink. p. I-5619, 32 punktas). Taigi *force majeure* ir nenumatytų aplinkybių sąvokos netaikomos tokioje situacijoje, kai apdairus ir nuovokus asmuo objektyviai būtų galėjęs išvengti ieškiniui pareikšti skirto termino pasibaigimo (šiuo atžvilgiu žr. 1984 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Valsabbia prieš Komisiją*, 209/83, Rink. p. 3089, 22 punktą ir 2005 m. sausio 18 d. Teisingumo Teismo nutarties *Zuazaga Meabe prieš VRDT*, C-325/03 P, Rink. p. I-403, 25 punktą).

19 Šiuo atveju ieškovė savo ieškinio originalo siuntimą 2003 m. rugsėjo 9 d., t. y. kitą dieną po faksimilinio pranešimo išsiuntimo, tiesiogiai patikėjo Austrijos paštui. Vėliau, 2003 m. rugsėjo 11 d., Austrijos paštas siuntinį perdavė Liuksemburgo paštui, kuris 2003 m. rugsėjo 12 d. jį persiuntė *Michel Greco* įmonei. Tam, kad pastaroji pateiktų siuntinį Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai, prireikė septynių dienų.

20 Taigi pagrindinė arba išimtinė vėlavimo priežastis yra ta, kad Pirmosios instancijos teismas ieškinį gavo tik praėjus septynioms dienoms po jo pristatymo į Liuksemburgą (žr. šiuo atžvilgiu 1967 m. kovo 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Simet ir Feram prieš Vyriausiąją valdybą*, 25/65 ir 26/65, Rink. p. 39). Tokia situacija turi būti laikoma nenumatyta aplinkybe ieškovės atžvilgiu ir jai, įrodžiusiai, kad elgėsi apdairiai, kaip turėtų elgtis tinkamai nuovokus ieškovas, siekdamas nepraleisti terminų, neturi būti priekaištaujama, kad jos pačios elgesys lėmė vėlavimą.

21 Todėl ieškinys yra priimtinas.

Dėl antrojo reikalavimo priimtinumo

22 Antrojo reikalavimo antroje dalyje ieškovė Pirmosios instancijos teismo iš esmės prašo nurodyti VRDT priimti naują sprendimą ir visiškai atmesti prašymą registraciją pripažinti negaliojančią.

23 Šiuo atžvilgiu primintina, kad, remiantis Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 6 dalimi, VRDT turi imtis visų priemonių, kad būtų įvykdytas Bendrijos teismo sprendimas. Todėl Pirmosios instancijos teismas neturi teikti nurodymų VRDT. Iš tikrųjų pastaroji turi padaryti išvadas iš Pirmosios instancijos teismo sprendimų rezoliucinių dalių bei motyvų (2001 m. sausio 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld prieš VRDT (Giroform)*, T-331/99, Rink. p. II-433, 33 punktas; 2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Eurocool Logistik prieš VRDT (EUROCOOL)*, T-34/00, Rink. p. II-683, 12 punktas ir 2003 m. liepos 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Alejandro prieš VRDT – Anheuser-Busch (BUDMEN)*, T-129/01, Rink. p. II-2251, 22 punktas).

24 Todėl ieškovės antrojo reikalavimo antra dalis yra nepriimtina.

Dėl esmės

25 Iš esmės ieškovė savo ieškinį grindžia keturiais pagrindais. Pirmasis pagrindas susijęs su tuo, kad ginčijamas sprendimas nesuderintas su Austrijoje priimtu sprendimu, o antrasis, trečiasis ir ketvirtasis pagrindai atitinkamai susiję su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies d, c ir b punktų pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su tuo, kad ginčijamas sprendimas nesuderintas su Austrijoje priimtu sprendimu

Šalių argumentai

26 Ieškovė nurodo, kad ginčijamas sprendimas yra nenuoseklus, kadangi remiasi kitokiu Austrijos visuomenės vertinimu nei tas, kuriuo rėmėsi Austrijos nacionalinės valdžios institucijos 1999 m. rugsėjo 22 d. *Oberste Patent- und Markensenat* sprendime.

27 VRDT primena, jog teisiškai neprivaloma, kad jos sprendimai atitiktų nacionalinius sprendimus. Be to, aplinkybės, kurias reikėjo įvertinti, nebuvo tapačios, kadangi nacionalinės valdžios institucijos savo sprendimus grindė kalbiniais įpročiais Austrijoje, o VRDT turėjo atsižvelgti į kalbinius įpročius visoje vidaus rinkoje, taip pat ir Vokietijoje.

28 Be to, VRDT pažymi, kad *Oberste Patent- und Markensenat* sprendimu pripažinta, jog Austrijos prekių ženklo WEISSE SEITEN registracija yra negaliojanti prekėms „popierius ir spaudiniai“ dėl savo apibūdinamojo pobūdžio („baltos spalvos puslapių“ prasme) ir kad šiuo atžvilgiu sprendimai buvo nuoseklūs.

29 Įstojusi į bylą šalis primena, kad VRDT neprivalo pritarti nacionalinės valdžios institucijos vertinimui, nes 1999 m. rugsėjo 22 d. Sprendimas yra nesvarbus nustatant, kaip Austrijos visuomenė supranta nagrinėjamą prekių ženklą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

30 Būtina nurodyti, kad vertindama tai, kaip atitinkama visuomenė suvokia nagrinėjamą prekių ženklą, VRDT neprivalo remtis nacionaliniu sprendimu. Bendrijos prekių ženklų sistema yra autonominė sistema, kurią sudaro taisyklių ir siekiamų specifinių tikslų visuma ir kurios taikymas nepriklauso nuo jokios nacionalinės sistemos (2000 m. gruodžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Messe München prieš VRDT (electronica)*, T-32/00, Rink. p. II-3829, 47 punktas). Todėl žymens tinkamumas būti įregistruotam kaip Bendrijos prekių ženklui turi būti vertinamas remiantis tik atitinkamais Bendrijos teisės aktais. VRDT ir atitinkamu atveju Bendrijos teismams nėra privalomas valstybės narės ar trečiosios valstybės sprendimas, kuriuo pripažįstamas to paties žymens tinkamumas būti nacionaliniu prekių ženklu. Taip yra ir tuomet, jei toks sprendimas buvo priimtas taikant nacionalinius teisės aktus, kurie suderinti su 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos pirmąja direktyva 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1), arba priimtas valstybėse, priskiriamose kalbinei zonai, iš kurios kilęs atitinkamas žodinis žymuo (2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Streamserve prieš VRDT (STREAMSERVE)*, T-106/00, Rink. p. II-723, 47 punktas ir 2005 m. birželio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Metso Paper Automatikon prieš VRDT (PAPERLAB)*, T-19/04, Rink. p. II-2383, 37 punktas).

31 Todėl galimas ginčijamo sprendimo ir Austrijos nacionalinių valdžios institucijų sprendimo nesuderinimas nepažeidžia atitinkamų Bendrijos teisės aktų. Nagrinėdamas kitus pagrindus Pirmosios instancijos teismas patikrins, ar VRDT teisingai analizavo atitinkamos visuomenės šioje byloje suvokimą.

32 Todėl pirmasis pagrindas yra atmestinas.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies d punkto pažeidimu

Šalių argumentai

33 Ieškovė ginčija Apeliacinės tarybos vertinimą, pagal kurį sintagma „weiße Seiten" kaip „alphabetisches Teilnehmerverzeichnis" (abėcėlinė abonentų knyga) sinonimas vokiečių kalboje atsirado vėliausiai Komisijos pranešimo paskelbimo momentu 1995 m., ir kad anksčiau kaip abėcėlinės telefonų knygos pavadinimas jis jau buvo naudojamas Austrijoje. Ji tvirtina, kad tik vienas didžiajai suinteresuotos visuomenės daliai suprantamas ir įprastai naudojamas objektyvus pavadinimas gali būti Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies d punkte įtvirtintu absoliučiu atmetimo pagrindu. Tačiau to, kad suinteresuota visuomenė atsitiktinai panaudoja žymenį kaip bendrinį pavadinimą, nepakanka, kad žymuo taptų bendriniu pavadinimu.

34 Ieškovės nuomone, tikėtina, kad anglakalbėje aplinkoje sąvokos „Yellow Pages" (geltonieji puslapiai) ir „White Pages" (baltieji puslapiai) yra bendrinės apibūdinant telefonų knygų dalis apie verslo įstaigas ir administracines institucijas. Šnekamojoje vokiečių kalboje dėl plačiai naudojamo pavadinimo „gelbe Seiten" (geltonieji puslapiai) šis žymuo tapo bendrine nuoroda apibūdinat verslo įstaigų žinyną. Tačiau sintagma „weiße Seiten" vokiečiakalbėje aplinkoje niekada nebuvo tapusi bendrine, apibūdinančia telefonų knygų dalis, skirtas administracinėms institucijoms. Be to, Komisijos pranešime greičiau kalbama apie angliško pavadinimo „White Pages" vertimą, o ne apie naujo objektyvaus pavadinimo sukūrimą vokiečių kalboje.

35 Ieškovė nurodo, kad aplinkybė, jog kažkas kitas, neįregistravęs išimtinės teisės savo naudai, vieną kartą ir tikriausiai atsitiktinai tokią originalią, užslėptai prekes nurodančią sintagmą jau pavartojo, nepagrindžia objektyvaus pavadinimo įregistra-

vimo kliūčių, kadangi, ieškovės manymu, trūksta visuomenės bendrinio naudojimo ir naudojimo šnekamojoje kalboje elemento. Tik tada, kai tokį pavadinimą perima kiti konkurentai ir jis pradedamas bendrai naudoti, gali išsivystyti sąžiningas įprotis, ir žymuo gali tapti šnekamosios kalbos elementu. Tačiau bylos medžiagoje konstatuojama tik tai, kad įstojusi į bylą šalis tam tikrais išimtiniais atvejais šį pavadinimą jau naudojo kartu su atitinkamais paaiškinimais supratimui palengvinti. Bylos medžiagoje nėra įrodymų dėl to, kad šis originalus leidinio pavadinimas tapo šnekamosios vokiečių kalbos dalimi. Toks žymens vystymasis negali būti atskleidžiamas ir apie jį negali būti nusprendžiama hipotetiniu būdu, bet tai turi būti įrodyta. Pati VRDT, nepaisydama eksperto prieštaravimų, be jokių apribojimų leido įregistruoti prekių ženklą WEISSE SEITEN, kadangi manė, kad pavadinimas visuomenei nėra tapęs bendriniu ir kad jis nėra vokiečių kalbos bendrojo žodyno dalis. Tokiu atveju prašymą registraciją pripažinti negaliojančią pateikęs asmuo, t. y. įstojusi į bylą šalis, turi įrodyti, kad per pranešimo procedūrą VRDT neatsižvelgė į esminį aspektą, susijusį su absoliutaus atmetimo pagrindo egzistavimu.

36 Net jeigu reikėtų pripažinti, kad Komisija ir Austrijos pašto ir telegrafo administracija, publikuodamos arba atsitiktinai panaudodamos sintagmą „weiße Seiten“ su paaiškinimais sukūrė objektyvų pavadinimą, Apeliacinė taryba nenurodė priežasčių, dėl kurių šis pavadinimas taikomas ne tik knygos forma pateikiamoms telefonų knygoms, bet ir kitokioms prekėms bei paslaugoms. Ginčijamame sprendime nepateikiami jokie motyvai, paaiškinantys, kodėl elektroninė rinkmena arba interneto tinklavietė, kurios vadinasi „WEISSE SEITEN“ ir nėra nei baltos spalvos, nei sudarytos iš puslapių, negali vadintis „WEISSE SEITEN“, ir kodėl tai yra objektyvus pavadinimas.

37 Pirmiausia VRDT pažymi, kad Apeliacinė taryba arba Anuliavimo skyrius niekada nenurodė, jog tam, kad būtų atsisakyta įregistruoti, pakanka vien aplinkybės, jog Komisija vartoja sintagmą „weiße Seiten“. Šis naudojimas buvo laikomas kalbos vystymosi momentu, kuriuo ši sintagma pateikta kaip bendrinė net Europos lygiu ar bent jau specialių žinių turinčiai visuomenei, kaip sprendime konstatavo Anuliavimo

skyrius, arba momentu, kuriuo vėliausiai ji, kaip abėcėlinės abonentų knygos sinonimas, atsirado vokiečių kalboje, kaip konstatuota ginčijamame sprendime.

38 Apeliacinės tarybos išvada, pagal kurią nagrinėjama sintagma bendrine sąvoka tapo dar prieš pateikiant paraišką įregistruoti, išplaukė iš gausių dokumentų, susijusių su Austrijos ir Vokietijos kalbine aplinka, analizės ir Komisijos pranešimo. Be to, pastarasis rėmėsi dokumentais ir tyrimais, kurie sintagmą „weiße Seiten" jau vartojo kaip bendrinę sąvoką. Iš tikrųjų išnašos bei šaltinių nuorodos lentelėse nukreipia į 1992 m. *Coopers & Lybrand, Deloitte*, atliktą tyrimą, kuriame ši sąvoka jau vartojama. Todėl Komisijos pranešimas turi būti laikomas ne vieninteliu vartojimo atveju, bet tinkamu įrodymu nustatant, jog ši sintagma bent jau specialių žinių turinčioje visuomenėje buvo tapusi bendrine nuoroda, skirta abėcėliniam abonentų žinynui apibūdinti.

39 Be to, ši sąvoka vartojama ne tik Vokietijoje ir Austrijoje, bet nuo seno ir Liuksemburge.

40 Todėl, VRDT nuomone, nėra abejonių, kad sąvoka „weiße Seiten" vokiečių kalboje jau buvo bendrinė paraiškos įregistruoti pateikimo momentu. „Sąžiningą ir nusistovėjusią prekybos praktiką" reikia suprasti kaip naudojimą prekyboje, prekybos papročius. Todėl bendrinio naudojimo grupėje, kuri yra mažesnė už visuomenę apskritai, pakanka, kad būtų atmetimo pagrindu. Bet kuriuo atveju vėliausiai Komisijos pranešimo, kuris buvo skirtas plačiajai visuomenei, pateikimo dieną nagrinėjama sintagma taip pat tapo bendrine šnekamojoje kalboje.

41 VRDT pastebi, kad, kalbant apie elektronines laikmenas, ieškovė neteisingai supranta sąvoką „weiße Seiten", susiedama ją su sąvoka „weißfarbige Seiten" (baltos spalvos puslapiai) ir pabrėždama aplinkybę, jog elektroninės laikmenos nėra baltos spalvos ir neturi puslapių. Apeliacinė taryba teisingai manė, jog kadangi telefonų knygos taip pat siūlomos ir elektroniniu pavidalu, tokia informacijos pateikimo forma taip pat gali būti tiksliau apibūdinama sąvoka „weiße Seiten".

42 Įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad Apeliacinė taryba teisingai konstatavo, jog sintagma „weiße Seiten" buvo dažnai vartojama nuoroda abėcėliniams abonentų telefonų sąrašams apibūdinti.

43 Austrijos pašto ir telegrafo administracijos dokumentai įrodė, kad ši sintagma 1992–1993 m. Austrijoje jau buvo bendrinė. Kadangi užsakymo lapeliuose buvo vartojama tik sąvoka „weiße Seiten" be jokių nuorodų, įstojusi į bylą šalis daro išvadą, jog pašto klientas austras žinyną galėjo gauti tik žinodamas šios sąvokos reikšmę. Todėl paaiškinanti nuoroda „abonentų sąrašas" nebuvo būtina tam, kad pašto klientas suprastų nagrinėjamos sąvokos reikšmę. Vien tik prekės rūšies nuoroda („abonentų sąrašas") šalia prekės pavadinimo („weiße Seiten"), kaip ir paralelinis sąvokų „verslo įstaigų žinynas" ir „gelbe Seiten" vartojimas, neprieštarauja prielaidai, kad tai yra bendriniu tapęs prekės pavadinimas.

44 Įstojusios į bylą šalies nuomone, šis vartojimas nėra vienkartinis ar atsitiktinis. Svarbu ne pateiktų dokumentų skaičius, o šių dokumentų reikšmė ir turinys. Informacinis lapelis buvo išsiųstas į visus namus Austrijoje, kuriuose su juo buvo susipažinta. Be to, nebūtina, kad nagrinėjamą pavadinimą naudotų visi konkurentai arba daugelis jų, siekiant nustatyti, jog prekės pavadinimas tapo bendriniu. Svarbu žinoti, ar apskritai visuomenė pavadinimą laiko bendriniu. Pagrindinė priežastis prekių ženklui, kurį sudaro bendrinis pavadinimas, vystytis paprastai yra aplinkybė, kad santykinai ilgą laiką rinkoje egzistuoja vienintelis konkrečios prekės tiekėjas ir kad dėl šios priežasties visuomenė prekių ženklą ir prekės pavadinimą naudoja kaip

sinonimus. Dėl valstybės užimamos monopolinės pozicijos 1992–1993 m. oficialių telefonų žinynų srityje, be Austrijos pašto, neveikė joks kitas oficialių telefonų sąrašų tiekėjas.

45 Kalbant apie Komisijos pranešimą, jis įrodė, kad nagrinėjama sintagma buvo vartojama ir kitose valstybėse kaip bendrinis abonentų sąrašų pavadinimas. Pristatydama padėtį rinkoje Komisija vartojo sąvokas ir pavadinimus, su kuriais susidūrė atlikdama išankstinį tyrimą. Taigi pavadinimas „weiße Seiten“ yra ne Komisijos naujas neteisėtai sukurtas, o rinkoje jau dažnai naudojamas pavadinimas telefonų sąrašams.

46 Remdamasi dėl šio ieškinio atliktomis paieškomis internete įstojusi į bylą šalis konstatuoja, kad sąvoka „weiße Seiten“ vartojama, be kita ko, Belgijoje („pages blanches“), Prancūzijoje („pages blanches“), Italijoje („pagine bianche“), Rumunijoje („white pages“), San Marine („pagine bianche“), Šveicarijoje („pagine bianche“), Maroke („pages blanches“), Meksikoje („paginas blancas“) bei Australijoje ir Naujojoje Zelandijoje („white pages“). Įstojusi į bylą šalis pažymi, kad šios sąvokos vartojimas kitomis Europos Sąjungos kalbomis yra svarbus, kadangi galima pateikti protestą, grindžiamą vokiškai kalbančioje Europos Sąjungos dalyje įregistruotu prekių ženklu, dėl pavadinimo, kuris naudojamas kita kalba, bet yra tapatus.

47 Toliau įstojusi į bylą šalis tvirtina, jog kadangi Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas absoliutus atmetimo pagrindas jau egzistavo tiek prekių ženklo paraiškos pateikimo 1996 m. momentu, tiek ir jo įregistravimo 1999 m. momentu, galimas protesto pateikimas nėra lemiamas.

48 Galiausiai įstojusi į bylą šalis nurodo, kad pavadinimas „weiße Seiten“ yra bendras pavadinimas visiems abonentų sąrašams, nes jis apima ne tik atspausdintus, bet visų rūšių abonentų sąrašus, nežiūrint jų pateikimo formos.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

49 Reikia priminti, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies d punktas aiškintinas ta prasme, kad prekių ženklo registravimui prieštaraujama tik tada, kai prekių ženklai, sudaryti tiktai iš tokių žymenų ar nuorodų, kurie dabartinėje kalboje arba sąžiningoje ir nusistovėjusioje prekybos praktikoje yra tapę bendriniais prekių arba paslaugų, kurioms prašoma įregistruoti minėtą prekių ženklą, atžvilgiu (žr. pagal analogiją 2001 m. spalio 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Merz & Krell*, C-517/99, Rink. p. I-6959, 31 punktą ir 2003 m. kovo 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Alcon prieš VRDT – Dr. Robert Winzer Pharma (BSS)*, T-237/01, Rink. p. II-411, 37 punktą). Todėl reikia nurodyti, kad prekių ženklo bendrinis pobūdis gali būti vertinamas tik atsižvelgiant, pirma, į prekes ar paslaugas, kurioms skirtas prekių ženklas, net jeigu nagrinėjama nuostata aiškiai jų nenurodo, ir, antra, į tai, kaip prekių ženklą supranta tikslinė visuomenė (minėto sprendimo *BSS* 37 punktas).

50 Kalbant apie tikslinę visuomenę reikia konstatuoti, jog žymens bendrinis pobūdis turi būti vertinamas atsižvelgiant į numanomus paprasto, pakankamai informuoto ir protingai pastabaus bei nuovokaus vartotojo lūkesčius (minėto sprendimo *BSS* 38 punktas).

51 Be to, nors egzistuoja aiškus Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto ir 7 straipsnio 1 dalies d punkto taikymo sričių sutapimas, tai, kad pastarojoje nuostatoje nurodyti prekių ženklai neregistruojami, grindžiama ne šių prekių ženklų

apibūdinamuoju pobūdžiu, o įprastu naudojimu tame sektoriuje, kuriame vyksta prekyba prekėmis ir paslaugomis, kurių atžvilgiu prašoma įregistruoti minėtus prekių ženklus (žr. pagal analogiją minėto sprendimo *Merz & Krell* 35 punktą ir minėto sprendimo *BSS* 39 punktą).

52 Galiausiai prekių ženklą sudarantys žymenys ar nuorodos, kurie šnekamojoje kalboje arba sąžiningoje ir nusistovėjusioje prekybos praktikoje yra tapę bendriniais žymėti šiuo prekių ženklu ženklinamas prekes arba paslaugas, netinka vienos įmonės prekėms ir paslaugoms atskirti nuo kitų įmonių prekių ir paslaugų ir dėl to neatlieka pagrindinės tokio prekių ženklo funkcijos (žr. pagal analogiją minėto sprendimo *Merz & Krell* 37 punktą ir minėto sprendimo *BSS* 40 punktą).

53 Šiuo atveju Apeliacinė taryba manė, kad, remiantis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies d punktu, prekių ženklo WEISSE SEITEN registracija turi būti panaikinta 9 klasei priskiriamiems „magnetinėms duomenų laikmenoms ir įrašytiems kompiuterių atminties įrenginiams elektroninio duomenų dorojimo prietaisams ir aparatams, ypač magnetinėms juostoms, diskams ir pastoviosios atminties kompaktiniams diskams“ bei 16 klasei priskiriamiems „spaudiniams, žinynams, informacinėms knygoms“. Todėl sintagmos „weiße Seiten“ bendrinis pobūdis turi būti analizuojamas šių prekių atžvilgiu.

54 Kadangi šios prekės skirtos visiems vartotojams, reikia analizuoti paprasto vartotojo suvokimą. Be to, kadangi nagrinėjamą prekių ženklą sudaro vokiečių kalbos žodžiai, šis paprastas vartotojas yra vokiškai kalbantis.

55 Pažymėtina, jog įstojusios į bylą šalies VRDT pateikti 4 punkte išvardyti dokumentai, kurie susiję su tuo, kad tikslinei visuomenei sintagma „weiße Seiten“ yra bendrinė, įrodo, jog ši sintagma tapo dažnai naudojamu bendriniu pavadinimu privačių asmenų telefonų knygoms.

56 Iš Komisijos pranešimo matyti, kad pastaroji daug kartų vartojo sąvoką „weiße Seiten", remdamasi „alphabetisches Teilnehmerverzeichnis". Ši sąvoka kartais vartojama viena, kartais kartu su pastaruoju apibūdinimu. Sintagma „gelbe Seiten" taip pat vartojama pranešime kalbant apie verslo įstaigų telefonų knygą. Kadangi tai yra 1995 m. rugsėjo mėn. pranešimas, jis įrodo, kad sąvoka „weiße Seiten" vokiečių kalboje pradėta vartoti vėliausiai šiuo laikotarpiu. Be to, kaip teisingai konstatavo VRDT, šis pranešimas remiasi 1992 m. *Coopers & Lybrand, Deloitte*, atliktu tyrimu, kuriame ši sąvoka jau buvo vartojama.

57 Ieškovės argumentas, pagal kurį tai yra greičiau angliško „White Pages" vertimas, o ne naujo objektyvaus pavadinimo sukūrimas vokiečių kalboje, turi būti atmestas. Iš tikrųjų, kadangi institucijų dokumentus vertėjai verčia į savo gimtąją kalbą, jie kiek galėdami vartoja idiomas arba vartosenoje nusistovėjusias sąvokas ir posakius.

58 Bet kuriuo atveju įvairūs Austrijos pašto pateikti dokumentai su informacija apie telefonų knygas įrodo, kad vėliausiai nuo 1992 m. sintagma „weiße Seiten" Austrijoje jau buvo vartojama privačių asmenų telefonų knygų prasme. Šiuos dokumentus parengė Austrijos paštas, ir kai kurie iš jų buvo skirti visiems abonentams, o kai kurie – plačiajai visuomenei. Visi šie dokumentai susiję su laikotarpiu iki prekių ženklo WEISSE SEITEN paraiškos pateikimo. Iš šių dokumentų išplaukia, kad sintagmos „weiße Seiten" vartojimas, kaip nurodo ieškovė, buvo neatsitiktinis, bet kad Austrijos paštas manė, jog plačioji visuomenė žino jos reikšmę, nes kitaip ji jos nevartotų šiuose informaciniuose leidiniuose.

59 Dėl Austrijos telefonų knygų užsakymo lapelių reikia pažymėti, kad juos paruošė įstojusi į bylą šalis. Jie susiję su 1993–1994 m. ir 1994–1995 m. ir taip pat apima

sintagmas „weiße Seiten“ bei „gelbe Seiten“ be jokių papildomų paaiškinimų. Taigi tie, kurie gavo šiuos užsakymo lapelius, žinojo sintagmos „weiße Seiten“ reikšmę.

60 Iš oficialių žinynų išleidimo, dėl kurio 1992 m. įstojusi į bylą šalis ir Austrijos pašto ir telegrafo administracija pasirašė sutartį, gairių ir įstojusios į bylą šalies ir įvairių Austrijos pašto ir telegrafo valdybos susirašinėjimo laiškų, susijusių su „Weiße Seiten“ išleidimu, išplaukia, kad nuo 1992 m. įstojusi į bylą šalis ir administracija savo korespondencijoje vartoja sintagmą „weiße Seiten“ be jokių jos reikšmės paaiškinimų.

61 Be to, iš 2000 m. rugpjūčio 8 d. atliktos paieškos internete išplaukia, kad sąvokos „weiße Seiten“ ir „weisse Seiten“ nurodo telefonų knygas būtent elektroniniu arba pastoviosios atminties kompaktinio disko pavidalu.

62 Net jeigu pastarieji dokumentai buvo gauti praėjus ketveriems metams po prekių ženklo WEISSE SEITEN paraiškos pateikimo, jie patvirtina atliktą lingvistinį įvertinimą ir išvadas, išplaukiančias iš dokumentų, susijusių su laikotarpiu iki šio pateikimo.

63 Be to, iš *Oberste Patent- und Markensenat* sprendimo aiškiai matyti, kad Austrijos prekių ženklas WEISSE SEITEN buvo pripažintas negaliojantis šioms prekėms: „popieriui ir spaudiniams“.

64 Be to, įstojusi į bylą šalis remiasi dėl šio ieškinio atliktomis paieškomis internete, kurios pateikiamos kartu su atsakymu į ieškinį, kad įrodytų, jog sąvoka „weiße Seiten“ egzistuoja daugelyje šalių. Taip pat ir VRDT remiasi internete atlikta paieška, kuri pateikiama kartu su jos atsakymu į ieškinį.

65 Konstatuotina, kad į šiuos pirmą kartą Pirmosios instancijos teismui pateiktus dokumentus negali būti atsižvelgta. Iš tikrųjų Pirmosios instancijos teisme nagrinėjamas ieškinys yra susijęs su VRDT Apeliacinės tarnybos sprendimų teisėtumo priežiūra Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio prasme, todėl Pirmosios instancijos teismo kompetencija nėra peržiūrėti faktines aplinkybes pagal pirmą kartą jam pateiktus dokumentus. Todėl minėti dokumentai, nenagrinėjant jų įrodomosios galios, yra atmestini (2004 m. vasario 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Koubi prieš VRDT – Flabesa (CONFORFLEX)*, T-10/03, Rink. p. II-719, 52 punktas; 2004 m. balandžio 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Eurocermex prieš VRDT (Alaus butelio forma)*, T-399/02, Rink. p. II-1391, 52 punktas ir 2005 m. balandžio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ampafrance prieš VRDT – Johnson & Johnson (monBeBé)*, T-164/03, Rink. p. II-1401, 29 punktas).

66 Iš viso to, kas išdėstyta pirmiau, matyti, kad Apeliacinė taryba teisingai manė, jog dokumentų, kuriuos įstojusi į bylą šalis pateikė VRDT, pakanka, kad būtų įrodyta, jog tuo metu, kai ieškovė pateikė paraišką įregistruoti prekių ženklą WEISSE SEITEN, tikslinei visuomenei sintagma „weiße Seiten" buvo tapusi bendriniu privačių asmenų telefonų knygų pavadinimu. Be to, reikia pažymėti, kad ieškovė nepateikė VRDT įrodymų, patvirtinančių, kad prekių ženklas WEISSE SEITEN nepatenka į Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyto absoliutaus atmetimo pagrindo taikymo sritį.

67 Ieškovės argumentas, pagal kurį Apeliacinė taryba nenurodė priežasčių, dėl kurių Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytas absoliutus atmetimo pagrindas taikomas ne tik knygos forma pateikiamoms telefonų knygoms, bet ir kitoms prekėms bei paslaugoms, yra nepriimtinas. Iš tikrųjų Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 40 punkte nurodė, kad: „Telefonų knygos siūlomos ne tik popieriniu, bet ir elektroniniu pavidalu. Prašymą registraciją pripažinti negaliojančią pateikusi šalis jau nuo 1980 m. pabaigos pardavinėja įvairias telefonų knygas elektroniniu pavidalu. Be to, telefonų knygos šiandien siūlomos ne tik pastoviosios atminties kompaktiniuose diskuose, t. y. įrašytuose kompiuterių atminties įrenginiuose, bet yra prieinamos ir internete". Nagrinėjant šį absoliutų atmetimo pagrindą

ginčijamo sprendimo 53 punkte ji pakartojo, kad „telefonų knygos siūlomos ne tik popieriniu, bet ir elektroniniu pavidalu“ ir kad „jos prieinamos ir tiesiogiai internete“.

68 Be to, ginčijamo sprendimo 41 punkte ji konstatavo, kad „net jeigu sąvoka prekyboje paprastai nevartojama pateikiant visas paraiškoje įregistruoti nurodytas prekes, nustatant, ar egzistuoja absoliutus atmetimo pagrindas, reikia remtis nurodyta bendrine sąvoka“. Apeliacinė taryba tvirtino negalinti „atskirti įvairių prekių, pavyzdžiui, (pramoginių) romanų ir telefonų knygų, kurioms skirta minėta sąvoka“, ir privalanti „vertinti skiriamojo požymio nebuvimą atsižvelgdama į visas prekes, išvardytas kartu su paraiška pateikiamame sąraše“.

69 Iš šių paaiškinimų matyti, kad Apeliacinė taryba nurodė priežastis, dėl kurių ji manė, jog šis absoliutus atmetimo pagrindas turi būti taikomas taip pat ir 9 klasei priskiriamoms „magnetinėms duomenų laikmenoms ir įrašytiems kompiuterių atminties įrenginiams elektroninio duomenų dorojimo prietaisams ir aparatams, ypač magnetinėms juostoms, diskams ir pastoviosios atminties kompaktiniams diskams“ bei 16 klasei priskiriamiems „spaudiniams, žinynams, informacinėms knygoms“ ir įvykdė Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnyje įtvirtintą pareigą motyvuoti sprendimus.

70 Toliau reikia patikrinti šio motyvavimo pagrįstumą.

71 Yra žinoma, kad privačių asmenų telefonų knygas galima įsigyti ne tik popieriniu, bet ir elektroniniu pavidalu internete arba pastoviosios atminties kompaktiniuose diskuose. Pirmosios instancijos teismas jau turėjo galimybę pažymėti, kad „magnetinės duomenų laikmenos ir įrašyti kompiuterių atminties įrenginiai elektroninio duomenų dorojimo prietaisams ir aparatams, ypač magnetinės juostos,

diskai ir pastoviosios atminties kompaktiniai diskai“ bei „spaudiniai, žinynai, informacinės knygos“ apima skirtingų rūšių prekes, galinčias turėti elektronines arba popierines telefonų knygų arba komunikacijų versijas (2001 m. birželio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Telefon & Buch prieš VRDT (UNIVERSAL-TELEFONBUCH ir UNIVERSALKOMMUNIKATIONSVERZEICHNIS)*, T-357/99 ir T-358/99, Rink. p. II-1705, 26 punktas).

72 Todėl sintagma „weiße Seiten“ laikytina bendriniu elektroninių žinynų pavadinimu, kaip matyti ir iš įstojusios į bylą šalies atliktos paieškos internete per administracinę procedūrą VRDT.

73 Dėl 9 klasei priskiriamų „magnetinių duomenų laikmenų ir įrašytų kompiuterių atminties įrenginių elektroninio duomenų dorojimo prietaisams ir aparatams, ypač magnetinių juostų, diskų ir pastoviosios atminties kompaktinių diskų“ reikia pažymėti, kad ieškovė prašė įregistruoti nagrinėjamą prekių ženklą visoms šios kategorijos prekėms, jų neišskirdama.

74 Todėl reikia patvirtinti Apeliacinės tarybos vertinimą dėl visos šios kategorijos (žr. šiuo klausimu 2001 m. birželio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *DKV prieš VRDT (EuroHealth)*, T-359/99, Rink. p. II-1645, 33 punktą; minėto sprendimo *STREAMSERVE* 46 punktą; 2002 m. kovo 20 d. Sprendimo *DaimlerChrysler prieš VRDT (TELE AID)*, T-355/00, Rink. p. II-1939, 34 punktą; sprendimo *DaimlerChrysler prieš VRDT (CARCARD)*, T-356/00, Rink. p. II-1963, 33 ir 36 punktus ir sprendimo *DaimlerChrysler prieš VRDT (TRUCKCARD)*, T-358/00, Rink. p. II-1993, 34 ir 37 punktus).

75 Kadangi, kalbant apie 16 klasei priskiriamus „spaudinius, žinynus, informacines knygas“, kuriems priklauso ir popierinės telefonų knygos, ieškovė neišskyrė prekių šioje kategorijoje, reikia patvirtinti Apeliacinės tarybos vertinimą dėl visos šios kategorijos.

76 Tokiomis aplinkybėmis reikia manyti, kad Apeliacinė taryba teisingai panaikino prekių ženklo WEISSE SEITEN registraciją, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies d punktu, „magnetinių duomenų laikmenų ir įrašytų kompiuterių atminties įrenginių elektroninio duomenų dorojimo prietaisams ir aparatams, ypač magnetinių juostų, diskų ir pastoviosios atminties kompaktinių diskų", priskiriamų 9 klasei, bei „spaudinių, žinynų, informacinių knygų", priskiriamų 16 klasei, atžvilgiu.

77 Todėl antrasis ieškovės pagrindas turi būti atmestas.

Dėl trečiojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu

Šalių argumentai

78 Ieškovė nurodo, kad žymuo WEISSE SEITEN sudarytas laikantis vokiečių kalbos gramatikos taisyklių. Kiekvienas gali įžvelgti, kad prekių ženklą sudaro spalvos apibūdinimas „weiß" (baltas) ir žodis „Seiten" (puslapiai, kraštai), kuriam galima suteikti keletą reikšmių. Tačiau tik tada, kai žymuo gali suteikti atitinkamą informaciją apie nagrinėjamas prekes ir paslaugas, gali būti remiamasi Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytu absoliučiu atmetimo pagrindu.

79 Ieškovė pabrėžia, kad leidinį sudaro ne balti puslapiai, nes beveik visi leidiniai yra atspausdinti juodu rašalu ant balto popieriaus. Žodis „Seiten" negali apibūdinti knygos, kadangi puslapiai yra tik viena tokios knygos sudedamoji dalis ir kad dėl to šios sąvoka nepakanka nurodyti vartotojui, jog paprašęs „weiße Seiten" jis gaus

knygą. Dėl balto popieriaus ieškovė pažymi, kad švarus popierius niekada neapibūdinamas žodžiu „Seiten“ (puslapiai), kadangi pastarieji yra tik leidinio dalis.

80 Ieškovės nuomone, niekas, susidūręs su žymeniu WEISSE SEITEN, nepagalvos apie redagavimo, publikavimo arba leidybos paslaugas. Žodis „Seite“ (puslapis, kraštas) negali apibūdinti paslaugos, o spalvos nuoroda „weiß“ taip pat negali asocijuotis su paslaugomis.

81 Dėl to ieškovė daro išvadą, jog kadangi sąvoka „weiße Seiten“ negali tinkamai ir lengvai suprantamai apibūdinti kiekvienos iš nagrinėjamų prekių ir paslaugų esminių požymių, išskyrus popierių, kurio atžvilgiu jis taip pat nėra apibūdinamasis, prekių ženklas WEISSE SEITEN negali būti laikomas apibūdinančiu kiekvieną iš šių prekių ir paslaugų.

82 VRDT nurodo, kad ieškovė klaidingai suprato ginčijamą sprendimą. Kalbant apie „spaudinius, žinynus, informacines knygas“ ir „magnetines duomenų laikmenas ir įrašytus kompiuterių atminties įrenginius elektroninio duomenų dorojimo prietaisams ir aparatams, ypač magnetines juostas, diskus ir pastoviosios atminties kompaktinius diskus“, žymuo WEISSE SEITEN apibūdina nurodytas prekes dėl to, kad yra privačių asmenų telefonų knygos sinonimas, o ne dėl baltos spalvos knygų puslapių. Be to, nuoroda, tapusi bendrine šnekamojoje kalboje, paprastai taip pat yra apibūdinamoji.

83 VRDT pažymi, kad net jeigu žymuo apibūdina tik dalį tam tikros kategorijos prekių, šiai kategorijai jis negali būti registruojamas. Kadangi žymuo WEISSE SEITEN

apibūdina privačių asmenų telefonų knygą, jis negali būti registruojamas spausdiniams (atspausdintiems), nebent jeigu pareiškėjas arba prekių ženklo savininkas tinkamai apriboja prekių ir paslaugų sąrašą, išbraukdamas žinynus.

84 Apeliacinės tarybos susiejimas su reikšme „weißfarbige Seiten“ galioja tik šioms prekėms: „popieriui, kartonui ir jų gaminiams, nepriskirtiems prie kitų klasių; dailininkų reikmenims; biuro reikmenims (išskyrus baldus); mokomajai medžiagai ir vaizdinėms priemonėms (išskyrus aparatūrą)“. VRDT nuomone, sąvoka „weiße Seiten“ gali būti vartojama kaip „weißfarbige Blätter“ (baltos spalvos lapai) sinonimas. Todėl žymuo WEISSE SEITEN yra apibūdinantis visas šias prekes. Tačiau VRDT pažymi, kad klausimas, ar vartotojas šį žymenį suvoks ir kaip „mokomąją medžiagą ir vaizdines priemones (išskyrus aparatūrą)“ apibūdinantį sinonimą, lieka neatsakytas, kadangi ieškovė šio vertinimo aiškiai neginčijo minėtų prekių atžvilgiu.

85 Įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad žymuo WEISSE SEITEN yra tiesioginė ir konkreti nagrinėjamų prekių ir paslaugų požymio, kokybės arba paskirties nuoroda Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto prasme.

86 Įstojusios į bylą šalies manymu, sąvokos „Seite“ ir „Blätter“ yra vartojamos kaip sinonimai, kaip įrodo *GEO* pasirodęs straipsnis bei kiti dokumentai, kuriuos ji pateikė per procedūrą VRDT.

87 Kadangi nuoroda „weiß“ skirta puslapių ir lapų, ant kurių nebus spausdinama ir kurie bus parduodami tokie, kokie yra, apibūdinimui, ji nurodo prekyboje esančių puslapių savybes ta prasme, kad sąvoka „weiße Seiten“ yra skirta šios prekės rūšies ir kokybės apibūdinimui.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

88 Pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą neregistruojami „prekių ženklai, sudaryti tiktai iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui ar kitoms prekių ar paslaugų savybėms". Be to, to paties reglamento 7 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad „1 dalies nuostatos taikomos, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tiktai dalyje Bendrijos".

89 Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktas siekia visuomenės interesą užtikrinančio tikslo, reikalaujančio, kad tokie žymenys ir nuorodos galėtų būti laisvai naudojami visų. Todėl ši nuostata draudžia suteikti išimtinę teisę naudoti šiuos žymenis ar nuorodas vienintelei įmonei dėl to, kad jie buvo įregistruoti kaip prekių ženklai (2003 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Wrigley*, C-191/01 P, Rink. p. I-12447, 31 punktas ir 2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ellos prieš VRDT (ELLOS)*, T-219/00, Rink. p. II-753, 27 punktas).

90 Dėl to šioje nuostatoje minimi žymenys ir nuorodos yra tokie tikslinės visuomenės naudojami žymenys ir nuorodos, kurie tiesiogiai žymi prekę ar paslaugą, kurioms jie yra registruoti, ar nurodo kurią nors iš pagrindinių jų savybių. (2001 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teisimo sprendimo *Procter & Gamble prieš VRDT*, C-383/99 P, Rink. p. I-6251, 39 punktas). Taigi žymens apibūdinamasis pobūdis gali būti vertinamas tik, pirma, atitinkamų prekių ar paslaugų ir, antra, atitinkamos visuomenės turimo supratimo apie šį žymenį atžvilgiu (minėto sprendimo *CARCARD* 25 punktas).

91 Tam, kad būtų taikomas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktas, reikia, atsižvelgiant į nagrinėjamam žodiniam prekių ženklui suteiktą reikšmę, patikrinti, ar suinteresuotos visuomenės požiūriu šis prekių ženklas ir prekių bei paslaugų, kurių atžvilgiu paraiška įregistruoti buvo priimta, kategorijos yra pakankamai tiesiogiai ir aiškiai susijusios (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *CARCARD* 28 punktą).

92 Šiuo atžvilgiu primintina, jog tam, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto pagrindu VRDT atsisakytų registruoti, nebūtina, kad paraiškos įregistruoti pateikimo metu šioje nuostatoje nurodyti prekių ženklą sudarantys žymenys ir nuorodos būtų realiai naudojami apibūdinti prekę ar paslaugą, kuriai pateikta paraiška įregistruoti prekių ženklą, arba šių prekių ar paslaugų savybes. Pagal šios nuostatos formuluotę pakanka, kad šie žymenys ir nuorodos galėtų būti naudojamos tokiems tikslams. Taikant šią nuostatą taip pat turi būti neregistruojamas žodinis žymuo, jei bent viena jo galima reikšmė žymi atitinkamų prekių ar paslaugų savybę (minėto sprendimo *VRDT prieš Wrigley* 32 punktas).

93 Šiuo atveju Apeliacinė taryba manė, jog Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas absoliutus atmetimo pagrindas taikytinas šioms prekėms ir paslaugoms:

— 9 klasė: „Magnetinės duomenų laikmenos ir įrašyti kompiuterių atminties įrenginiai elektroninio duomenų dorojimo prietaisai ir aparatai, ypač magnetinės juostos, diskai ir pastoviosios atminties kompaktiniai diskai“,

— 16 klasė: „Popierius, kartonas ir jų gaminiai, nepriskirti prie kitų klasių; spaudiniai, žinynai, informacinės knygos; dailininkų reikmenys; teptukai; biuro reikmenys (išskyrus baldus); mokomoji medžiaga ir vaizdinės priemonės (išskyrus aparatūrą)“,

— 41 klasė: „Leidyklos paslaugos, ypač tekstų, knygų, apžvalgų ir žurnalų leidyba“,

— 42 klasė: „Redaktoriaus paslaugos“.

94 Net jeigu tam, kad žymuo negalėtų būti įregistruotas kaip Bendrijos prekės ženklas, pakanka, kad būtų taikomas bent vienas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalyje išvardytas absoliutus atmetimo pagrindas, reikia patikrinti Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyto absoliutaus atmetimo pagrindo taikymo pagrįstumą taip pat ir kalbant apie 76 punkte nurodytas prekes, kurių atžvilgiu buvo nuspręsta, jog Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies d punktas buvo taikytas teisingai.

95 Kaip konstatavo ieškovė, sintagma „weiße Seiten“ sudaryta teisingai, laikantis vokiečių kalbos gramatikos taisyklių, o ją sudarančios sąvokos yra dažnai vartojamos vokiečių kalboje.

96 Kaip nurodyta nagrinėjant ankstesnį pagrindą, ši sintagma vokiečių kalboje tapo privačių asmenų telefonų knygos sinonimu. Todėl ši sintagma gali būti laikoma taip pat ir apibūdinančia prekes, kurių atžvilgiu yra laikoma suteikiančia bendrinį pavadinimą, t. y. „magnetines duomenų laikmenas ir įrašytus kompiuterių atminties įrenginius elektroninio duomenų dorojimo prietaisams ir aparatams, ypač magnetines juostas, diskus ir pastoviosios atminties kompaktinius diskus“ ir „spaudinius, žinynus, informacines knygas“, kadangi nurodo šių prekių rūšį (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *UNIVERSALTELEFONBUCH* ir *UNIVERSAL-KOMMUNIKATIONSVERZEICHNIS* 28 punktą).

97 Taigi ieškovės argumentai, pagal kuriuos leidinys sudarytas ne iš baltų lapų, nes beveik visi leidiniai spausdinami juodu rašalu ant balto popieriaus, ir pagal kuriuos žodis „Seiten“ negali reikšti knygos, nes lapai yra tik tokios knygos sudedamosios dalys, ir todėl šios sąvokos nepakanka, kad vartotojui būtų nurodyta, jog paprašęs „weiße Seiten“ jis gaus knygą, yra netinkami, nes Apeliacinė taryba konstatavo, jog prekių ženklas WEISSE SEITEN yra apibūdinantis šias prekes dėl to, kad yra privačių asmenų telefonų knygos sinonimas, o ne dėl tokios knygos lapų baltos spalvos.

98 41 klasei priskiriamos „leidyklos paslaugos, ypač tekstų, knygų, apžvalgų ir žurnalų leidyba“ ir 42 klasei priskiriamos „redaktoriaus paslaugos“ susijusios su šio sprendimo 96 punkte nurodytų prekių, ypač 16 klasei priklausančių prekių iš popieriaus sukūrimu ir pagaminimu. Todėl sintagma „weiße Seiten“ gali būti laikoma apibūdinančia ir šias paslaugas, kadangi nurodo jų paskirtį (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo *UNIVERSALTELEFONBUCH ir UNIVERSALKOMMUNIKATIONSVERZEICHNIS* 26 ir 28 punktus).

99 Tokiomis aplinkybėmis ieškovės argumentas, pagal kurį asmuo, susidūręs su žymeniu WEISSE SEITEN, negalvos apie redagavimo, publikavimo arba leidybos paslaugas, yra netinkamas, kadangi Apeliacinė taryba nustatė, jog šios prekės ir paslaugos, kurių atžvilgiu sintagma „weiße Seiten“ reiškia „privačių asmenų telefonų knygą“, yra pakankamai susijusios.

100 Todėl Apeliacinė taryba nepadarė nurodytų prekių ir paslaugų vertinimo klaidos.

101 Taip pat svarbu patikrinti prekių ženklo WEISSE SEITEN galimą apibūdinamąjį pobūdį šių prekių atžvilgiu: „popierius, kartonas ir jų gaminiai, nepriskirti prie kitų klasių; dailininkų reikmenys; biuro reikmenys (išskyrus baldus); mokomosios medžiagos ir vaizdinės priemonės (išskyrus aparatūrą)“, priklausantys 16 klasei.

102 Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 81 punkte Apeliacinė taryba konstatavo:

„„Popierių“ sudaro lapai. Taigi nuo tada, kai jie yra nebe atskiri, o surišti, susegti arba sujungti kitokiu būdu, vadinami „Seiten“ <...>. Negalima atmesti, kad žodis „Seite“ <...> tampa arba jau tapo žodžio „Blatt“ (lapas) sinonimu. Priešingai nei mano Anuliavimo skyrius, patikslinimas, kad tai balti puslapiai, yra konkreti ir tiesioginė popieriaus požymio, į kurią vartotojai atsižvelgia nuspręsdami pirkti, nuoroda. Bendrinė sąvoka „biuro reikmenys“ apima ir popierių ta prasme, kad sintagma „weiße Seiten“ <...> yra taip pat ir juos apibūdinanti nuoroda. Tas pats konstatavimas tinka „mokomosios medžiagos ir vaizdinių priemonių“ atžvilgiu, kadangi šią medžiagą ir priemones dažniausiai sudaro knygos. Iš tikrųjų patikslinimas, kad mokomoji medžiaga yra atspausdinta ant baltų puslapių, yra esminė prekės požymių nuoroda. „Dailininkų reikmenys“ yra kita bendrinė sąvoka, kuri, kaip jau buvo konstatuota, taip pat apima piešimo lapus ir todėl juos apibūdina.“

103 Reikia pažymėti, kad Apeliacinės tarybos vertinimas yra teisingas. Iš tikrųjų nagrinėjama sintagma gali būti lengvai suprantama „weißfarbige Seiten“ prasme ir, kaip nurodo VRDT bei įstojusi į bylą šalis, gali būti vartojama kaip „weißfarbige Blätter“ sinonimas. Todėl ji gali būti laikoma apibūdinančia popierių ir, kadangi ieškovė šioje kategorijoje neatribojo „popieriaus, kartono ir jų gaminių, nepriskirtų prie kitų klasių“, visas šias prekes.

104 Dėl „dailininkų reikmenų“ pažymėtina, kad jie gali apimti visas dailininkų naudojamas priemones. Jie taip pat gali apimti popierių ir, kadangi ieškovė neatribojo šios kategorijos atskirdama nuo jos popierių, sintagma „weiße Seiten“ turi būti laikoma apibūdinančia kategoriją „dailininkų reikmenys“.

105 Kalbant apie „biuro reikmenis (išskyrus baldus)“, ši kategorija gali apimti, pavyzdžiui, bloknotus ir spausdinimo popierių ir, kadangi ieškovė neatribojo šios kategorijos prekių, nagrinėjama sintagma gali būti laikoma apibūdinančia ir šias prekes.

106 Galiausiai kalbant apie „mokomąją medžiagą ir vaizdines priemones (išskyrus aparatūrą)“, tinka toks pats samprotavimas, kaip ir anksčiau nurodytų prekių atžvilgiu. Kadangi ieškovė nuo šios medžiagos ir priemonių neatribojo lapų arba baltų puslapių, reikia nurodyti, jog prekių ženklas gali būti laikomas apibūdinančiu šias prekes.

107 Todėl, kadangi ieškovė šių gimininių kategorijų neatskyrė ir neatribojo, reikia patvirtinti Apeliacinės tarybos sprendimą dėl visų šio sprendimo 101 punkte nurodytų prekių.

108 Iš šių paaiškinimų išplaukia, kad prekių ženklas WEISSE SEITEN ir nagrinėjamų prekių ir paslaugų požymiai yra pakankamai susiję, kad būtų taikomas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte įtvirtintas draudimas.

109 Todėl trečiąjį ieškovės pagrindą reikia atmesti.

110 Dėl ketvirtojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, primintina, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies, tam, kad žymuo negalėtų būti įregistruotas kaip Bendrijos prekės ženklas, pakanka, kad būtų taikomas bent vienas absoliutus atmetimo pagrindas (2002 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *DKV prieš VRDT*, C-104/00 P, Rink. p. I-7561, 29 punktas).

111 Tarp kita ko, remiantis teismų praktika, žodinis prekių ženklas, apibūdinantis prekių ar paslaugų savybes Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto prasme, dėl šios priežasties tikrai neturi skiriamųjų požymių tų pačių prekių ar paslaugų atžvilgiu to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme (žr. pagal analogiją 2004 m. vasario 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Campina Melkunie*, C-265/00, Rink. p. I-1699, 19 punktą ir 2004 m. vasario 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, Rink. p. I-1619, 86 punktą).

112 Tokiomis aplinkybėmis ketvirtasis ieškovės pagrindas yra nepriimtinas.

113 Todėl reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

114 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti VRDT išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus. Kadangi įstojusi į bylą šalis nepateikė reikalavimų dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo, ji pati turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia :

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, išskyrus įstojusios į bylą šalies patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Įstojusi į bylą šalis pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Jaeger Tiili Czúcz

Paskelbta 2006 m. kovo 16 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

M. Jaeger